

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษา
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียน
การสอนวิชาพลศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนที่กำลังศึกษา
ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียน สาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ภาคต้น ปีการศึกษา 2539
ทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) การสุ่มตัวอย่างประชากร โดยการสำรวจจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด จำนวน
10 โรงเรียน ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรจากสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างประชากร
ของยามานาเอ (Yamanae, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ความคลาดเคลื่อน
5 เปอร์เซ็นต์ ได้จำนวนตัวอย่างประชากรขนาดน้อยที่สุด 389 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย
ใช้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 600 คน หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวนตามสัดส่วน
ของแต่ละโรงเรียน

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open Ended) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ เช่น กีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬานอกหรือระหว่างโรงเรียน ด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬาจากสื่อสารมวลชน ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ด้านอื่น ๆ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (4 Rating Scales) ชนิด 4 ระดับ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปส่งยังหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัยของแต่ละโรงเรียนด้วยตนเองแล้วหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษานามัย นำส่งนักเรียนรวมทุกโรงเรียนจำนวน 600 ชุด ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 476 ชุด คิดเป็นร้อยละ 79.33 ตามรายละเอียดดังนี้ นักเรียนชายได้รับกลับคืนมา 243 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80.46 นักเรียนหญิงได้รับกลับคืนมา 233 ชุด คิดเป็นร้อยละ 78.18 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับกลับคืนมา 271 คน คิดเป็นร้อยละ 87.98 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับกลับคืนมา 205 คน คิดเป็นร้อยละ 70.20 นักเรียนในกรุงเทพมหานครได้รับกลับคืนมา 292 ชุด คิดเป็นร้อยละ 74.87 นักเรียนในต่างจังหวัดได้รับกลับคืนมา 184 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.61 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด ด้วยการทดสอบค่า "ที" (t-test) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ส่วนข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ นำเสนอโดยการสรุป และเสนอแนะเป็นข้อ ๆ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของนักเรียน เป็นนักเรียนเพศชาย ร้อยละ 51.1

เพศหญิง ร้อยละ 48.9 ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปี ร้อยละ 23.7 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 25.8 ส่วนมากชอบเล่นกีฬาฟุตบอล ร้อยละ 23.1 ไม่ชอบเล่นกีฬา ร้อยละ 7.4 มีประสบการณ์การเป็นนักกีฬาโดยส่วนใหญ่ เคยเป็นนักกีฬาฟุตบอลร้อยละ 14.9 ไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 33.8 ส่วนมากนักเรียนใช้เวลาว่างประกอบกิจกรรมกีฬา ร้อยละ 54.8

นักเรียนชอบเรียนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ชอบเพราะสนุกดี ร้อยละ 30.9 และส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนพลศึกษาเพราะเหนื่อยเกินไป 2.3 ส่วนมากคะแนนเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนตั้งแต่เรียนมาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (4.00 - 3.50) ร้อยละ 69.1 แต่ส่วนใหญ่คะแนนเฉลี่ยสะสมการเรียนทุกวิชาของนักเรียนปัจจุบันอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (2.90 - 2.00) ร้อยละ 41.6

นักเรียนเคยชมรายการกีฬาจากโทรทัศน์ ร้อยละ 96.6 และไม่เคยชมรายการกีฬาจากโทรทัศน์ ส่วนใหญ่ไม่ได้ใส่เหตุผลว่าเพราะอะไร ร้อยละ 1.9 นักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์รายวันวารสารหรือนิตยสารที่เกี่ยวกับกีฬา ร้อยละ 67.8 และส่วนใหญ่ไม่อ่านเพราะไม่ชอบอ่าน ร้อยละ 6.5 นักเรียนฟังรายการจากวิทยุ ร้อยละ 59.4 และส่วนใหญ่ไม่ฟังเพราะไม่ชอบฟังวิทยุ ร้อยละ 5.3

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่าง

2.1 ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ยกเว้นข้อ เนื้อหาวิชาที่สอนยากแก่การเข้าใจ และข้อทดสอบความรู้ทางทฤษฎีมาก มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก เหมือนกัน - เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ด้านอุปกรณื สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอุปกรณื สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ทุกข้อเหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีความคิดเห็นด้านอุปกรณืสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านอุปกรณื สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ด้านการแข่งขันกีฬา นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากกับมากที่สุด ยกเว้น ข้อนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่ามีความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านการแข่งขันกีฬา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬา นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากกับมากที่สุด เหมือนกัน ยกเว้น ข้อข่าวสารกีฬาจากสื่อมวลชนไม่ช่วยให้รู้กติกาของกีฬานั้นๆ มากขึ้นแต่อย่างใด อยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน ส่วนข้อข่าวสารการกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเห็นการเล่นที่รุนแรง อันเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี นักเรียนชายอยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนหญิงอยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีความคิดเห็นด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2.5 ด้านการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากกับมากที่สุด ยกเว้น ข้อพลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมให้สุขภาพจิตดีขึ้น อยู่ในระดับน้อย นักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากกับมากที่สุด ยกเว้น ข้อพลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมให้สุขภาพจิตดีขึ้น อยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า ด้านการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านการส่งเสริมสุขภาพ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 ด้านอื่น นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ยกเว้น ข้อ จากการชมการถ่ายทอดกีฬาทางโทรทัศน์ ทำให้นักเรียนรู้ว่าการแข่งขันกีฬาถ้าต้องการชัยชนะจะต้องทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ ไม่ว่าจะด้วยวิธีที่ถูกต้องหรือไม่ก็ตาม อยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน

สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีความคิดเห็นด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงด้านอื่น ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.7 สรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนชายมีความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนหญิง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.20 และ 3.07 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ เนื้อหาวิชาที่สอนยากแก่การเข้าใจ และข้อทดสอบความรู้มากๆ มีความคิดเห็นในระดับน้อย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ในระดับมากที่สุด ข้อปลูกฝังทักษะทางกีฬาที่เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน ข้อพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม และข้อมีความยุติธรรมในการประเมินผล ส่วนข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ เนื้อหาวิชาที่สอนยากแก่การเข้าใจ และข้อทดสอบความรู้มากๆ มีความคิดเห็นในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ใน ระดับมากทุกข้อ เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ด้านการแข่งขันกีฬา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาสีทุกปี การแข่งขันกีฬาทำให้นักกีฬารู้จักการทำงานร่วมกัน ผู้ดูที่ดูมีส่วนสนับสนุนให้การเล่น และการแข่งขันกีฬาค่าเงินไปด้วยความเรียบร้อย การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนทำให้นักเรียนมีทักษะดีขึ้น และมีประสบการณ์ในการแข่งขันโดยตรง และข้อนักกีฬาจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ กติกา และเคารพ เชื้อพึงคำตัดสินของผู้ตัดสิน ส่วนข้อที่เหลือ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา อยู่ใน ระดับมากที่สุด ในข้อควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาสีทุกปี การแข่งขันกีฬาทำให้นักกีฬารู้จักการทำงานร่วมกัน นักกีฬาจะต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกา และเคารพ เชื้อพึงคำตัดสินของผู้ตัดสิน และข้อการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมีผลดี สำหรับการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ส่วนข้อที่เหลือมีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬาสี อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการแข่งขันกีฬา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.4 ด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อข่าวสารกีฬาจากสื่อมวลชนไม่ช่วยให้รู้กติกานั้นมากขึ้นแต่อย่างใด และข้อข่าวสารการกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเห็นการเล่นที่รุนแรงอันเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ข้อข่าวสารการกีฬาจากสื่อมวลชนทำให้นักเรียนรู้จักกีฬาแต่ละประเภทมากขึ้น และข้อข่าวสารการกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเห็นการเล่นที่ควรถือเป็นแบบอย่าง เช่นการจับมือกันของผู้เข้าแข่งขันทั้งก่อนการแข่งขัน และเมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้น ข้ออื่น ๆ ที่เหลือ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อข่าวสารการกีฬาจากสื่อมวลชนทำให้มีความรู้รอบตัวทางกีฬา มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็นด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 ด้านการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า การออกกำลังกายมีความสำคัญอย่างมาก ในการรักษาสุขภาพ และข้อพลศึกษาช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ข้ออื่น ๆ ที่เหลือมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อพลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมให้สุขภาพจิตดีขึ้น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพส่วนใหญ่ อยู่ในมากที่สุด ข้ออื่น ๆ ที่เหลือมีความเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อพลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมให้สุขภาพจิตดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการส่งเสริมสุขภาพ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.6 ด้านอื่นๆ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ยกเว้นข้อจากการชมการถ่ายทอดกีฬาทางโทรทัศน์ ทำให้นักเรียนรู้ว่าการแข่งขันกีฬาถ้าต้องการชัยชนะจะต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะไม่ว่าจะด้วยวิธีที่ถูกต้องหรือไม่ก็ตาม มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็นด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านอื่น ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.7 สรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.22 และ 3.07 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในด้านต่าง

4.1 ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัดมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ยกเว้นข้อเนื้อหาวิชาพลศึกษาที่สอนยากแก่การเข้าใจ และข้อทดสอบความรู้ทางทฤษฎีมากๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกนักเรียนในกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ทุกข้อ สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียน ในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียน ในต่างจังหวัดมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ยกเว้น ข้อนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียน ในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียน ในต่างจังหวัด ด้านการแข่งขันกีฬา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

4.4 ด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา นักเรียนในกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ยกเว้น ข่าวสารการกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียน เห็นการเล่นที่ตีควรถือเป็นแบบอย่าง เช่น การจับมือกันของผู้เข้าแข่งขันทั้งก่อนการแข่งขัน และเมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้น มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด เหมือนกัน ส่วนข้อข่าวสารกีฬาจากสื่อมวลชนไม่ช่วยารู้กติกาของกีฬานั้นๆมากขึ้นแต่อย่างใด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียน ในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 ด้านการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ตามลำดับ ยกเว้นข้อพลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมให้สุขภาพจิตดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ด้านการส่งเสริมสุขภาพ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6 ด้านอื่นๆ นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอื่นๆ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ทุกข้อ ยกเว้นจากการชมการถ่ายทอดกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนรู้ว่าการแข่งขันกีฬา ถ้าต้องการชัยชนะจะต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ ไม่ว่าจะด้วยวิธีที่ถูกต้องหรือไม่ก็ตาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านอื่นๆอยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ด้านอื่นๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.7 สรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากเหมือนกัน นักเรียนในต่างจังหวัดมีความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนในกรุงเทพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.14 และ 3.13 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นข้อ ๆ ไว้ดังนี้

ด้านการจัดกิจกรรมพลศึกษา

1. หากิจกรรมกีฬาใหม่ ๆ มาให้นักเรียนได้เล่นบ้าง
2. น่าจะมีกีฬาต่างประเทศเข้ามาบ้าง
3. ควรมีการสำรวจกีฬาที่นักเรียนชอบและนำมาสอน
4. น่าจะมีแบบสอบถามว่าในแต่ละปีนักเรียนอยากเรียนวิชาอะไร
5. อยากให้นักเรียนมีส่วนที่จะเลือกกีฬาในการเรียนของแต่ละชั้น
6. ควรเพิ่มวิชาพลศึกษาขึ้นอีก เพราะมีเด็กบางคนไม่ชอบออกกำลังกาย

จึงทำให้ร่างกายอ่อนแอ

7. ควรให้นักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้เรียนกิจกรรมฟุตบอลบ้าง
8. สอนวิชามวยไทย มวยสากล เพื่ออนุรักษ์ศิลปะประจำชาติและเป็นการฝึก

ป้องกันตัว

9. เปิดให้มีการเรียนการสอนหมากกระดาน เพราะอย่างไรก็ถือว่าเป็นกีฬาที่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

10. อยากให้วิชาพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพิ่มวิชาเรียนอีก 1 วิชา

ด้านจำนวนคาบและเวลาเรียน

1. ควรเพิ่มคาบเรียนวิชาพลศึกษา
2. ควรให้มีเวลาในการเรียนการสอนมากกว่านี้
3. ควรจะมีมากกว่า 2 คาบ/สัปดาห์ อาจอยู่ต่างวันกันก็ได้
4. การเรียนวิชาพลศึกษา ถ้าเป็นกีฬาที่เหงื่อออกมากจะทำให้เพลีย ไม่ควรจัดอยู่ในช่วง 2 คาบสุดท้าย เพื่อไม่ให้หิวหรือเหนื่อยเวลาเข้าเรียนหนังสือในห้องจะได้ไม่หลับ และถ้าเรียนเกินเลยคาบเวลาก็ไม่เป็นไร เนื่องจากเป็นช่วงที่เลิกเรียนแล้ว
5. ควรมีเวลาเรียนมากกว่านี้และเพิ่มกีฬาสากลให้มากขึ้น
6. เวลาในการเรียนแต่ละสัปดาห์น้อยไป ควรจะ 2 คาบ/สัปดาห์ ติดต่อกัน เพื่อให้มีเวลาเพียงพอต่อการเล่นกีฬาให้ครบทุกคน

ด้านการวัดและประเมินผล

1. ไม่ควรกดคะแนน
2. ในการสอบให้มีเวลาสอบมากกว่านี้
3. ไม่ต้องสอบทฤษฎีและปฏิบัติแบบยาก ๆ ควรให้คะแนนนักเรียนง่าย ๆ
4. ไม่ควรมีการสอบทฤษฎี ควรมีแต่การสอบปฏิบัติอย่างเดียว
5. อย่าสร้างความกดดันในการสอบ และให้เกรดง่าย ๆ
6. ควรมีการสอบซ่อม
7. การวัดผลควรวัดผลจากพัฒนาการของเด็ก ไม่ใช่วัดผลที่ใครทำได้ดีมากหรือน้อยเท่านั้น
8. การจัดสอนวิชาพลศึกษาเป็นสิ่งที่ดี แต่การให้คะแนนควรคำนึงถึงผลกระทำโดยรวมของนักเรียนที่เรียนด้วย เพราะถ้าได้เกรด 1 หรือ 2 จะทำให้กกดคะแนนรวมอย่างมาก แคนักเรียนรู้ศึกาและเล่นอย่างถูกต้องก็น่าจะได้เกรด 3 หรือ 4 แล้ว ไม่น่าพิจารณาถึงความสามารถ เพราะแต่ละคนมีไม่เท่ากัน

ด้านครูผู้สอน

1. ให้ความสำคัญแก่นักเรียน และรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน
2. อาจารย์ควรร่าเริง สนุกสนาน และไม่เครียดเกินไป
3. ควรสอนนักเรียนให้ดีกว่านี้ สอนคนที่ไม่เข้าใจให้เข้าใจในสิ่งนั้น
ไม่ใช่สอนแบบพูดไปพูดไปโดยไม่สนใจนักเรียน
4. ให้ความใส่ใจแก่นักเรียนมากขึ้น
5. มีอาจารย์ผู้หญิงมากขึ้น
6. อาจารย์ต้องมีความสามารถในการสอนและปฏิบัติให้ดูด้วย
7. ควรมีบุคลากรมากขึ้น
8. ครูควรมีความเป็นกลางและให้กำลังใจนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน

ด้านการสอน

1. สอนดีแล้ว ควรเน้นด้านปฏิบัติให้มากขึ้น
2. ควรให้นักเรียนมีเวลาในการปฏิบัติสิ่งที่สอนในช่วงเวลาเพิ่มขึ้น
3. อยากให้มีทฤษฎีน้อยลง
4. สอนการป้องกันอันตรายต่อนักเรียนที่ยังไม่รู้เรื่องเท่าไรนัก และฝึกหัดให้เป็น

5. ให้ความอิสระกับนักเรียนมากขึ้น
6. ยากให้อาจารย์ผู้สอน สอนเทคนิควิธีการเล่นให้นักเรียนด้วย
ไม่ควรสอนแต่พื้นฐานการเล่น
7. ไม่ชอบทฤษฎีและรายงาน
8. ชอบเล่นกีฬาทั้งชีวิตไม่ชอบเรียน
9. ยากให้มีการแบ่งกลุ่ม แต่ละกลุ่มต้องมีนักกีฬาอย่างน้อย 1 คน
เพื่อที่จะให้นักกีฬาช่วยสอนคนที่ไม่สามารถทำได้ด้วย

ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

1. น่าจะมีอุปกรณ์มากกว่านี้และมีคุณภาพที่ดี
2. ปรับปรุงสิ่งของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นกีฬา
3. ควรมีอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
4. ควรมีอุปกรณ์ให้เพียงพอกับการเรียนและในการซ้อมอุปกรณ์
5. ควรมีการทำความสะอาดอุปกรณ์ให้ดี
6. ปรับปรุงพื้นที่ในการสอนให้ดีขึ้น และจัดทำความสะดวกสถานที่ที่จะสอนอยู่เสมอ
7. อุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอ ทำให้นักเรียนบางคนอดเล่น
8. มีการให้ยืมอุปกรณ์กีฬาสะดวกขึ้น
9. จัดให้มีอุปกรณ์การเรียนอย่างครบถ้วน
10. เปิดสนามสำหรับนักกีฬานักเรียนฝึกซ้อมโดยเฉพาะ เช่น สนามฟุตบอลมี 2 สนาม
ให้นักกีฬาใช้ 1 สนาม และนักเรียนทั่ว ๆ ไป 1 สนาม
11. สถานที่ในการเรียนไม่เหมาะสมมากนัก
12. ควรมีการจัดสถานที่ไว้สำหรับเล่นกีฬาให้มากขึ้น
13. จัดโรงยิมเนเซียมให้เป็นสัดส่วน ขยายพื้นที่ให้มาก ๆ รักษาความสะดวกอุปกรณ์
สนาม และตาข่าย

ด้านการแข่งขันกีฬา

1. จัดให้มีการแข่งขันกีฬามากขึ้น
2. สนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียนให้มากกว่านี้
3. ให้มีทีมกีฬาทุกประเภท
4. ส่งเสริมกีฬาทุกประเภทเท่าเทียมกัน ไม่ควรหนักไปในทางกีฬาใดกีฬาหนึ่ง

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. วิชาพลศึกษาดีมากทำให้สดชื่น
2. กิจกรรมพลศึกษาที่จัดให้เรียนคิดว่าเหมาะสมดีแล้ว เพราะได้รับรู้ทั้งกติกาและสนุก
3. เป็นวิชาที่สามารถสร้างความสามัคคีกลมเกลียว ทำให้ก่อเกิดความเป็นมิตรระหว่างเพื่อน ช่วยให้สุขภาพดีขึ้น มีภูมิคุ้มกันโรค ควรมีวิชาพลศึกษาต่อไป
4. ดีมาก ช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรู้ในการกีฬา และพัฒนากำลึงกายมากยิ่งขึ้น
5. เป็นวิชาที่ดี ควรมีวิชานี้ทุกโรงเรียน เพราะส่งเสริมพลานามัย
6. การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ดีวิชาหนึ่งควรส่งเสริม
7. ทำให้เป็นคนร่างกายแข็งแรง สุขภาพดี
8. ช่วยให้รู้จักคิดและใช้สติปัญญา ทำให้เรารู้จักแพ้ รู้ชนะ และการให้อภัย การตัดสินใจที่ดี
9. การจัดการเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้นในโรงเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ยกเว้นข้อ เนื้อหาวิชาที่สอนยากแก่การเข้าใจ และข้อทดสอบความรู้ทางทฤษฎีมาก มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากเพศที่แตกต่างกัน

ทำให้ต้องวางวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม เนื้อหาวิชา วิธีการวัดและประเมินผล แตกต่างกัน

1.2 ด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ทุกข้อเหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีความคิดเห็นด้านอุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากต้องจัดด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมตามเพศที่สอน

1.3 ด้านการแข่งขันกีฬา นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากกับมากที่สุด ยกเว้น ข้อนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่ามีความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา อยู่ในระดับมากเหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านการแข่งขันกีฬา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้การจัดการโครงการแข่งขันกีฬาของโรงเรียนต้องจัดให้เหมาะสมกับเพศจึงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

1.4 ด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬา นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากกับมากที่สุด เหมือนกัน ยกเว้น ข้อข่าวสารกีฬาจากสื่อมวลชนไม่ช่วยให้รู้กติกาของกีฬานั้นๆ มากขึ้นแต่อย่างใด อยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน ส่วนข้อข่าวสารการกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเห็นการเล่นที่รุนแรง อันเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี นักเรียนชายอยู่ในระดับมาก แต่นักเรียนหญิงอยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีความคิดเห็นด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากมีเพศที่แตกต่างกันจึงมีการรับรู้ข่าวสารการกีฬาที่แตกต่างกัน

1.5 ด้านการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากกับมากที่สุด ยกเว้น ข้อพลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมให้สุขภาพจิตดีขึ้น อยู่ในระดับน้อย นักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากกับมากที่สุด ยกเว้น ข้อพลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมให้สุขภาพจิตดีขึ้น

อยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า ด้านการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านการส่งเสริมสุขภาพ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพศที่แตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นด้านส่งเสริมสุขภาพที่แตกต่างกัน

1.6 ด้านอื่น นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ยกเว้น ข้อ จากการชมการถ่ายทอดกีฬาทางโทรทัศน์ ทำให้นักเรียนรู้ว่าการแข่งขันกีฬาถ้าต้องการชัยชนะจะต้องทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ ไม่ว่าจะด้วยวิธีที่ถูกต้องหรือไม่ก็ตาม อยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า มีความคิดเห็นด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงด้านอื่น ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพศที่แตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน

1.7 สรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนชายมีความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนหญิง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.20 และ 3.07 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพศที่แตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ที่แตกต่างกัน

2. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ เนื้อหาวิชาที่สอนยากแก่การเข้าใจ และข้อทดสอบความรู้มากๆ มีความคิดเห็นในระดับน้อยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ในระดับมากที่สุด ข้อปลูกฝังทักษะทางกีฬาที่เหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของนักเรียน

ข้อพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม และข้อมีความยุติธรรมในการประเมินผล ส่วนข้อที่เหลือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อเนื้อหาวิชาที่สอนยากแก่การเข้าใจ และข้อทดสอบความรู้มาก ๆ มีความคิดเห็น ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็น ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก เหมือนกัน

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากระดับชั้น ที่แตกต่างกันทำให้ต้องวางวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม เนื้อหาวิชา วิธีการวัดและประเมินผล แตกต่างกัน

2.2 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ใน ระดับมากทุกข้อ เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากต้องจัดด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมตามระดับชั้นที่สอน

2.3 ด้านการแข่งขันกีฬา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาทุกปี การแข่งขันกีฬาทำให้นักกีฬารู้จักการทำงานร่วมกัน ผู้คนที่ได้มีส่วนสนับสนุนให้การเล่น และการแข่งขันกีฬาค่า เน้นไปด้วยความเรียบร้อย การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนทำให้นักเรียน มีทักษะดีขึ้น และมีประสบการณ์ในการแข่งขันโดยตรง และข้อนักกีฬาจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ กติกา และเคารพเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสิน ส่วนข้อที่เหลือ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ด้านการแข่งขันกีฬา อยู่ใน ระดับมากที่สุด ในข้อควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาทุกปี การแข่งขันกีฬาทำให้นักกีฬารู้จักการทำงานร่วมกัน นักกีฬาจะต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกา และเคารพ เชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสิน และข้อการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมีผลดี

สำหรับการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ส่วนข้อที่เหลือมีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬาสี อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการแข่งขันกีฬา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้การจัดการโครงการแข่งขันกีฬาของโรงเรียนต้องจัดให้เหมาะสมกับระดับชั้นจึงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

2.4 ด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อข่าวสารกีฬาจากสื่อมวลชนไม่ช่วยให้รู้กติกาแน่นมากขึ้นแต่อย่างไร และข้อข่าวสารการกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเห็นการเล่นที่รุนแรงอันเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอิทธิพลและการรับรู้ข่าวสารการกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า ข้อข่าวสารการกีฬาจากสื่อมวลชนทำให้นักเรียนรู้จักกีฬาแต่ละประเภทมากขึ้น และข้อข่าวสารการกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเห็นการเล่นที่ควรถือเป็นแบบอย่าง เช่นการจับมือกันของผู้เข้าแข่งขันทั้งก่อนการแข่งขัน และเมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้น ข้ออื่น ๆ ที่เหลือ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อข่าวสารการกีฬาจากสื่อมวลชนทำให้มีความรู้รอบตัวทางกีฬา มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็นด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากมีระดับชั้นที่แตกต่างกัน จึงมีการรับรู้ข่าวสารการกีฬาที่แตกต่างกัน

2.5 ด้านการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อที่ว่า การออกกำลังกายมีความสำคัญอย่างมาก ในการรักษาสุขภาพ และข้อพลศึกษาช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ข้ออื่น ๆ ที่เหลือมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อพลศึกษาไม่ไห้ส่งเสริมให้สุขภาพจิตดีขึ้น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนใหญ่

อยู่ในมากที่สุด ข้ออื่น ๆ ที่เหลือมีความเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อพลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมให้
สุขภาพจิตดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยรวม ความคิดเห็นของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็น
ด้านการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม
ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านการส่งเสริมสุขภาพ
พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ระดับชั้นที่แตกต่างกันจึงมีความคิดเห็น
ด้านส่งเสริมสุขภาพที่แตกต่างกัน

2.6 ด้านอื่นๆ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน
ยกเว้นข้อจากการชมการถ่ายทอดกีฬาทางโทรทัศน์ ทำให้นักเรียนรู้ว่าการแข่งขันกีฬา
ถ้าต้องการชัยชนะจะต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะไม่ว่าจะด้วยวิธีที่ถูกต้องหรือไม่ก็ตาม
มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า มีความคิดเห็นด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก
เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวม ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านอื่น ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .05 ระดับชั้นที่แตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นด้านอื่นๆ ที่แตกต่างกัน

2.7 สรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ค่าเฉลี่ยรวม

ความคิดเห็นระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ซึ่งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นสูงกว่า
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีค่าเฉลี่ย 3.22 และ 3.07 ตามลำดับ
เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นระหว่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับชั้นที่แตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษา ที่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ในด้านต่างๆ ดังนี้

3.1 ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน

นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัดมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการเรียน
การสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ยกเว้นข้อเนื้อหาวิชา
พลศึกษาที่สอนยากแก่การเข้าใจ และข้อทดสอบความรู้ทางทฤษฎีมากๆ มีความคิดเห็น
อยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียน
ในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน
อยู่ในระดับมาก เหมือนกันเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียน
ในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน
พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้วิชาพลศึกษาใช้ร่างกาย
เป็นสื่อในการเรียนรู้ จึงทำให้การวางวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม เนื้อหาวิชา
วิธีการวัดและประเมินผล ไม่ว่าจะในกรุงเทพหรือต่างจังหวัด จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.2 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกนักเรียน

ในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ สถานที่
และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ทุกข้อ สำหรับค่าเฉลี่ยรวม
ของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านอุปกรณ์
สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย
รวมความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ด้านอุปกรณ์ สถานที่
และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อเหมือนกัน จึงทำให้นักเรียน
ในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.3 ความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียน
ในต่างจังหวัดมีค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากและมากที่สุด
ยกเว้น ข้อนักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็น
อยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียน
ในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน
เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียน
ในต่างจังหวัด ด้านการแข่งขันกีฬา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้เนื่องจากไม่ว่าโรงเรียนในกรุงเทพมหานครหรือในต่างจังหวัด มีความพร้อมในการจัดการแข่งขันกีฬา และการส่งนักเรียนเข้าแข่งขันกีฬาใกล้เคียงกัน จึงทำให้นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัดมีความคิดเห็นด้านการแข่งขันกีฬาไม่แตกต่างกัน

3.4 ด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ยกเว้น ข่าวสารการกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนเห็นการเล่นที่ตีควรถือเป็นแบบอย่าง เช่น การจับมือกันของผู้เข้าแข่งขันทั้งก่อนการแข่งขัน และเมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้น มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด เหมือนกัน ส่วนข้อข่าวสารกีฬาจากสื่อมวลชนไม่ช่วยให้นักศึกษาของกีฬานั้นๆมากขึ้นแต่อย่างใด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร ทำให้โรงเรียนในต่างจังหวัดสามารถรับรู้ข่าวสารได้รวดเร็ว นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด มีความคิดเห็นด้านอิทธิพล และการรับรู้ข่าวสารการกีฬา ไม่แตกต่างกัน

3.5 ด้านการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ตามลำดับ ยกเว้นข้อพลศึกษาไม่ได้ส่งเสริมให้สุขภาพจิตดีขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ด้านการส่งเสริมสุขภาพ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 ด้านอื่นๆ นักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านอื่นๆ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก เหมือนกัน ทุกข้อ ยกเว้นจากการชมการถ่ายทอดกีฬาทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนรู้ว่าการแข่งขันกีฬา ถ้าต้องการชัยชนะจะต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะไม่ว่าจะด้วยวิธีที่ถูกต้องหรือไม่ก็ตาม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย เหมือนกัน สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนในกรุงเทพมหานคร

กับนักเรียนในต่างจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นด้านอื่นๆอยู่ในระดับมาก เหมือนกัน
เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียน
ในต่างจังหวัด ด้านอื่นๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.7 สรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ค่าเฉลี่ยรวม
ความคิดเห็นระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ในโรงเรียนสาธิต
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากเหมือนกัน
นักเรียนในต่างจังหวัดมีความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนในกรุงเทพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.14
และ 3.13 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมความคิดเห็นระหว่างนักเรียน
ในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากวิชาพลศึกษาจะร่างกายและกิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อ
ในการเรียนรู้ จึงทำให้ความคิดเห็นระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียน
การสอนวิชาพลศึกษา ดังนี้

ด้านการจัดกิจกรรมพลศึกษา

หากิจกรรมกีฬาใหม่ ๆ มาให้นักเรียนได้เล่นบ้าง น่าจะมีกีฬาต่างประเทศเข้ามาบ้าง
ควรมีการสำรวจกีฬาที่นักเรียนชอบและนำมาสอน น่าจะมีแบบสอบถามว่าในแต่ละปีนักเรียน
อยากเรียนวิชาอะไร อยากให้นักเรียนมีส่วนที่จะเลือกกีฬาในการเรียนของแต่ละชั้น
ควรเพิ่มวิชาพลศึกษาชั้นอื่น เพราะมีเด็กบางคนไม่ชอบออกกำลังกายจึงทำให้ร่างกายอ่อนแอ
ควรให้นักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้เรียนกิจกรรมฟุตบอล สอนวิชามวยไทย
มวยสากล เพื่ออนุรักษ์ศิลปะประจำชาติและเป็นการฝึกป้องกันตัว เปิดให้มีการเรียนการสอน
หมากกระดาน เพราะอย่างไรก็ดีถือว่าเป็นกีฬาที่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
อยากให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มวิชาเรียนอีก 1 วิชา

ด้านจำนวนคาบและเวลาเรียน

ควรเพิ่มคาบเรียนวิชาพลศึกษา ควรให้มีเวลาในการเรียนการสอนมากกว่านี้ ควรจะมีมากกว่า 2 คาบ/สัปดาห์ อาจอยู่ในวันกันก็ได้ การเรียนวิชาพลศึกษา ถ้าเป็นกีฬาที่เหงื่อออกมากจะทำให้เพลียไม่ควรจัดอยู่ในคาบท้าย เพื่อไม่ให้หิวหรือเหนื่อยเวลาเข้าเรียนหนังสือในห้องจะได้ไม่หลับและถ้าเรียนเกินเลยคาบเวลาก็ไม่เป็นไร เนื่องจากเป็นช่วงที่เลิกเรียนแล้ว ควรมีเวลาเรียนมากกว่านี้และเพิ่มกีฬาสากลให้มากขึ้น เวลาในการเรียนแต่ละสัปดาห์น้อยไป ควรจะ 2 คาบ/สัปดาห์ ติดต่อกัน เพื่อให้มีเวลาเพียงพอต่อการเล่นกีฬาให้ครบทุกคน

ด้านการวัดและประเมินผล

ไม่ควรกดคะแนน ในการสอบวิชาที่มีเวลาสอบมากกว่านี้ ไม่ต้องสอบทฤษฎีและปฏิบัติแบบยาก ๆ ควรให้คะแนนนักเรียนง่าย ๆ ไม่ควรมีการสอบทฤษฎี ควรมีแต่การสอบปฏิบัติอย่างเดียว อย่าสร้างความกดดันในการสอบ และให้เกรดง่าย ๆ ควรมีการสอบซ่อม การวัดผลควรวัดผลจากพัฒนาการของเด็ก ไม่ใช่วัดผลที่ใครทำได้ดีมากกว่าหรือน้อยเท่านั้น การจัดสอนวิชาพลศึกษาเป็นสิ่งที่ดี แต่การให้คะแนนควรคำนึงถึงผลกระทำโดยรวมของนักเรียนที่เรียนด้วย เพราะถ้าได้เกรด 1 หรือ 2 จะทำให้กดคะแนนรวมอย่างมาก แต่นักเรียนรู้กติกาและเล่นอย่างถูกต้องก็น่าจะได้เกรด 3 หรือ 4 แล้ว ไม่น่าพิจารณาถึงความสามารถ เพราะแต่ละคนมีไม่เท่ากัน

ด้านครูผู้สอน

ให้ความสำคัญแก่นักเรียน และรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน อาจารย์ควรร่าเริง สนุกสนาน และไม่เครียดเกินไป ควรสอนนักเรียนให้ดีกว่านี้ สอนคนที่ไม่เข้าใจให้เข้าใจในสิ่งนั้น ไม่ใช่สอนแบบพูดไปพูดไปโดยไม่สนใจนักเรียน ให้ความสำคัญแก่นักเรียนมากขึ้น มีอาจารย์ผู้หญิงมากขึ้น อาจารย์ต้องมีความสามารถในการสอนและปฏิบัติให้ดูด้วย ควรมีบุคลากรมากขึ้น ครูควรมีความเป็นกลางและให้กำลังใจนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน

ด้านการสอน

สอนดีแล้ว ควรเน้นด้านปฏิบัติให้มากขึ้น ควรให้นักเรียนมีเวลาในการปฏิบัติสิ่งที่สอนในชั่วโมงมากขึ้น อยากให้มีทฤษฎีน้อยลง สอนการป้องกันอันตรายต่อนักเรียนที่ยังไม่รู้เรื่องเท่าไรนัก และฝึกหัดให้เป็น ให้ความอิสระกับนักเรียนมากขึ้น อยากให้อาจารย์ผู้สอนสอนเทคนิควิธีการเล่นให้นักเรียนด้วยไม่ควรสอนแต่พื้นฐานการเล่น ไม่ชอบทฤษฎีและรายงาน ชอบเล่นกีฬาทั้งชั่วโมง ไม่ชอบเรียน อยากให้มีการแบ่งกลุ่ม แต่ละกลุ่มต้องมีนักกีฬาอย่างน้อย 1 คน เพื่อที่จะให้นักกีฬาช่วยสอนคนที่ไม่สามารถทำได้ด้วย

ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

น่าจะมียุกรณ์มากกว่านี้และมีคุณภาพที่ดี ปรับปรุงสิ่งของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นกีฬา ควรมียุกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ควรมียุกรณ์ให้เพียงพอกับการเรียนและในการยืมอุปกรณ์ ควรมีการทำความสะดวกสะอาดอุปกรณ์ให้ดี ปรับปรุงพื้นที่ในการสอนให้ดี และจัดทำความสะดวกสถานที่ที่จะสอนอยู่เสมอ อุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอ ทำให้นักเรียนบางคนอดเล่น มีการยืมอุปกรณ์กีฬาสะดวกขึ้น จัดให้มีอุปกรณ์การเรียนอย่างครบถ้วน เปิดสนามสำหรับนักกีฬาชนิดนั้นฝึกซ้อมโดยเฉพาะ เช่น สนามฟุตบอลมี 2 สนามให้นักกีฬาใช้ 1 สนาม และนักเรียนทั่ว ๆ ไป 1 สนาม สถานที่ในการเรียนไม่เหมาะสมมากนัก ควรมีการจัดสถานที่ไว้สำหรับเล่นกีฬาให้มากขึ้น จัดโรงยิมเนเซียมให้เป็นสัดส่วน ขยายพื้นที่ให้มากขึ้น รักษาความสะดวกอุปกรณ์สนาม และค่าเช่า

ด้านการแข่งขันกีฬา

จัดให้มีการแข่งขันกีฬามากขึ้น สนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียนให้มากกว่านี้ ให้มีทีมกีฬาทุกประเภท ส่งเสริมกีฬาทุกประเภทเท่าเทียมกัน ไม่ควรหนักเบาในทางกีฬาใดกีฬาหนึ่ง

ประโยชน์ที่ได้รับ

วิชาพลศึกษาดีมากทำให้สดชื่น กิจกรรมพลศึกษาที่จัดให้เรียนคิดว่าเหมาะสมดีแล้ว เพราะได้รับรู้ทั้งทฤษฎีและสนุก เป็นวิชาที่สามารถสร้างความสามัคคีกลมเกลียว ทำให้ก่อเกิดความเป็นมิตรระหว่างเพื่อน ช่วยให้ผู้สุขภาพดีขึ้น มีภูมิคุ้มกันโรค ควรมีวิชาพลศึกษาต่อไป

ดีมาก ช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรู้ในการกีฬา และพัฒนากำลังกายมากยิ่งขึ้น
เป็นวิชาที่ดี ควรมีวิชานี้ทุกโรงเรียน เพราะส่งเสริมพลานามัย การเรียนวิชาพลศึกษา
เป็นวิชาที่ดีวิชาหนึ่งควรส่งเสริม ทำให้เป็นคนร่างกายแข็งแรง สุขภาพดี ช่วยให้ผู้รู้จักคิด
และใช้สติปัญญา ทำให้เรารู้จักแพ้ รู้ชนะ และการให้อภัยการตัดสินใจที่ดี
การจัดการเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้นในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ควรปลูกฝังทักษะทางกีฬาที่เหมาะสมกับความสามารถ
และความสนใจของนักเรียน
2. ควรกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมพลศึกษาและนำไปใช้
ในชีวิตประจำวันได้
3. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาโดยทั่วถึงกัน
4. เนื้อหาวิชาที่สอนควรเหมาะสมกับเพศและระดับชั้น
5. ควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน
6. ครูควรรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน
7. ควรมีจำนวนอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอ
8. ควรมีอุปกรณ์ที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี
9. ควรมีการเก็บและรักษาอุปกรณ์อย่างดีและเป็นสัดส่วน
10. ควรมีความสะดวกในการใช้อุปกรณ์เพื่อการฝึกซ้อมทักษะและฝึกซ้อมกีฬา
11. สถานที่เรียนควรมีความสะอาด เป็นสัดส่วน และเหมาะสมกับกิจกรรมที่สอน
12. ควรส่งเสริมกีฬาทุกประเภทเท่าเทียมกัน
13. ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน
3. ควรศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นรายข้อ เพื่อจะได้หาวิธีแก้ไขปัญหานั้นเป็นข้อๆ ได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย